

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Iacovlev N., și de inculpații Iacovlev Nicolai, Zlobin Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Zlobin Andrei XXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în mun.Xxx, str. Xxx,

Iacovlev Nicolai XXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în mun. Xxx, str. Xxx, cu viza de reședință în or. Xxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 18.05.2015 – până la 03.06.2016 (instanța de fond);
2. de la 19.08.2016 – până la 25.04.2017 (instanța de apel);
3. de la 25.04.2018 – până la 18.07.2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016, au fost condamnați:

- Zlobin Andrei în baza art.42 alin.(3),(4),(5), 145 alin.(2) lit.a),j),p) Cod penal, la detențiune pe viață,
- Iacovlev Nicolai în baza art. 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.a),b),j),p) Cod penal la detențiune pe viață.

Totodată, Zlobin A. a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.42 alin.(3),(4),(5), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal, iar Iacovlev N. achitat în baza art.42 alin.(2), 197 alin. (2) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a încasat din contul lui Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai în beneficiul lui Brînză O. prejudiciul moral în mărime de 400 000 lei, de la fiecare și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei, de la fiecare, în rest, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Zlobin Andrei, urmărind scopul omorului lui Brînză Taisia din motive de gelozie, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia.

Astfel, Zlobin Andrei l-a recrutat pe Iacovlev Nicolai, pe care l-a cointerestat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate.

La data de 02 decembrie 2014, în jurul orelor 14³⁰, Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai de comun acord și prin înțelegere prealabilă, acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că, vor provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizându-și din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu un automobil de model "Xxx" cu n/î XXX, luat în locațiune în acest scop, în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. Xxx, mun. Xxx, unde așteptau venirea victimei. În momentul în care Brînză T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, intrând din urma victimei în scara blocului locativ nominalizat, unde a stropit-o pe Brînză Taisia peste cap, în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03 decembrie 2014, victima a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 12 martie 2015, decesul lui Brînză T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiența hepato-renală acută. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S ~5-6 % care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură directă cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfați, care ar putea indica la prezența acidului sulfuric.

Iacovlev Nicolai, urmărind scopul omorului lui Brînza Taisia din interes material, acționând în baza unui plan criminal elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin Andrei și cointeresat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare pentru executarea infracțiunii planificate, la 02 decembrie 2014, în jurul orelor 14³⁰, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cu Zlobin Andrei, acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că, va provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizându-și din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu un automobil de model "Xxx" cu n/î Xxx, luat în locațiune în acest scop de către Zlobin A., în curtea blocului locativ nr. xxx din str. Xxx, mun. Xxx, unde așteptau venirea victimei. În momentul în care Brînza T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobile și a intrat din urma victimei în scara blocului locativ nominalizat, unde, a stropit-o pe Brînza T. peste cap în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii.

În urma leziunilor corporale primite, la 03 decembrie 2014, victima a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 12 martie 2015 decesul lui Brînza T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiența hepato-renală acută. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stâng, gr.IIIB-IV, S ~5-6 % care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic corosiv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură directă cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfați, care ar putea indica la prezența acidului sulfuric.

Totodată, de către organul de urmărire penală Zlobin Andrei, a fost pus sub învinuire pentru faptul că, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia. Astfel, Zlobin A., l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a motivat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate. Prin urmare, în noaptea de 20 octombrie 2014 spre 21 octombrie 2014, Iacovlev N., a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din mun. Xxxx, str. Xxx, de model „Xxx” cu n/î Xxx, ce aparține lui Brînza Oleg, cauzând, astfel părții vătămate daune în proporții mari, în mărime de 55997,11 lei.

De către organul de urmărire penală, Iacovlev Nicolai a fost pus sub învinuire pentru faptul că, dânsul urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, din interes material, acționând ca autor, în baza unui plan criminal elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin A. și cointeresat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare pentru executarea infracțiunii planificate, în noaptea de 20 octombrie 2014 spre 21 octombrie 2014, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din mun. Xxx, str. Xxx, de model „Xxx” cu n/î Xxx, ce aparține lui Brînza O., cauzându-i părții vătămate daune în proporții mari în mărime de 55997,11 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, succesorul părții vătămate Brînza O. și avocatul acestuia Crăciun V., inculpatul Zlobin A. și avocatul Mării Vl. în numele lui, inculpatul Iacovlev N. și avocatul acestuia Caminscaia A., care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Zlobin A. în baza art.42 alin. (3),(4),(5), art. 145 alin. (2) lit.a), j), p) Cod penal la detenție pe viață, iar în baza art. 42 alin. (3),(4),(5), art. 197 alin.(2) lit. a) Cod penal - 6 ani închisoare. Potrivit art. 84 alin.(5) Cod penal, lui Zlobin A. de stabilit pedeapsa definitivă detenție pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; lui Iacovlev N. de stabilit pedeapsa în baza art. 42 alin. (2), art.145 alin.(2) lit.a), b), j), p) Cod penal - detenție pe viață, în baza art. 42 alin.(2), art.197 alin.(2) lit.a) Cod penal - 6 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin.(5) Cod penal, pedeapsă definitivă de stabilit detenție pe viață cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La data de 22 iulie 2016, procurorul a depus apel motivat prin care solicită și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 994 lei de la fiecare inculpat în parte.

În argumentarea apelului a indicat că în baza circumstanțelor constatate, Zlobin A. a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(3),(4),(5), 145 alin.(2) lit.a),j),p), 42 alin.(3),(4),(5),197 alin.(2) lit.a) Cod penal, iar Iacovlev N. în baza art. 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.a),b),j),p), 42 alin.(2), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal, însă condamnați doar pentru infracțiunea de omor intenționat.

Astfel, instanța de judecată a conchis că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii de deterioare intenționată a bunurilor, făcând referire la raportul de expertiză judiciară nr. 574 din 27.04.2016 din care rezultă că, valoarea medie a automobilului de model “Xxx”cu n/î Xxx, putea constitui 41519 lei, inclusiv expertul a menționat că stabilirea prejudiciului material cauzat prin incendierea automobilului nominalizat, la data comiterii infracțiunii –

21.10.2014, nu este posibil de stabilit.

Din cele reținute de instanță rezultă că fapta a fost săvârșită de către inculpați, însă ei au fost achitați pe motiv că nu s-a constatat cauzarea unui prejudiciu de 50 000 lei părții vătămate.

Însă, instanța nu a luat în considerare actul de examinare și raportul de evaluare a pagubei nr. 1555/11 A din 17.11.2014, prin care s-a estimat că valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului marca „Xxx” cu n/î XXx constituie 55997,11 lei, astfel, actul fiind întocmit imediat după incendierea automobilului, în starea în care era la moment. Referitor la raportul de expertiză judiciară nr. 574 din 27 aprilie 2016, care a fost efectuat ulterior, când automobilul a fost deja reparat, expertul evident a fost în imposibilitate de a constata mărimea prejudiciului material cauzat.

Mai mult, în cazul, în care instanța totuși a ajuns la concluzia că nu a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 50 000 lei, aceasta ar fi putut recalifica acțiunile inculpaților în componența contravenției prevăzute de art. 104 Cod contravențional, ce prevede răspunderea contravențională pentru distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă: o infracțiune, iar potrivit art. 332 alin. (2) Cod procesură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

La fel, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată nu s-a pronunțat referitor la cheltuielile de judecată, deși de către acuzare în debateri s-a solicitat de a încasa de la inculpați cheltuielile de judecată în sumă de 994 lei, de la fiecare, care reprezintă cheltuielile suportate la efectuarea expertizei psihiatrico-legală în condiții de ambulator.

- succesorul părții vătămate Brînza O. și avocatul acestuia Crăciun N., care au solicitat casarea sentinței în partea achitării inculpaților Zlobin A. și Iacovlev N. în baza art. 197 alin.(2) Cod penal, totodată să fie încasat prejudiciul material pentru funerarii în mărime de 48 000 lei.

Au menționat că inculpații au incendiat automobilul ce-i aparține succesorului legal, astfel fiindu-i cauzate daune în proporții mari în mărime de 55 997,11 lei. În cadrul urmăririi penale, cât și judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care dovedesc că Zlobin A. și Iacovlev N., au comis infracțiunea data. Din declarațiile martorului Bolfun V. rezultă că în ziua când a avut loc incendierea automobilului a auzit un zgomot afară, de la ce s-a trezit și a văzut cum arde automobilul și a ieșit afară, pentru a-l stinge. După ce au stins focul împreună cu proprietarul automobilului au observat că automobilul este

stropit pe capotă și pe acoperiș cu benzină.

Referitor la acțiunea civilă în partea prejudiciului material a indicat că pentru înmormântarea victimei s-a cheltuit suma de 48 000 lei, iar toate cele necesare au fost procurate de la piață, unde nu sunt eliberate bonuri, astfel aceste cheltuieli nu pot fi justificate.

- inculpatul Zlobin A. și avocații acestuia Mării V. și Mancevschi O., care au solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri echitabile, deoarece cauza nu a fost examinată obiectiv, iar instanța nu a dat apreciere corespunzătoare probelor administrate. Inculpatul a indicat că urmează a fi audiat în calitate de martor persoana pe nume "Tatiana" care se afla în relații prietenești cu victima, deoarece aceasta din spusele mamei victimei a comunicat că inculpatul a declarat că "dacă Taisia nu va fi a lui, atunci nu va fi a nimănu". La fel, urmează a fi audiat în calitate de martori Stucalschi D. și Leancă A., care vor putea relata relațiile sale cu partea vătămată Brînza T., cu privire la planurile sale, întrucât instanța de fond i-a respins demersul de a fi audiați martorii, ca neîntemeiat, fiindu-i puse obstacole la stabilirea adevărului, fiindu-i încălțate dreptul la apărare.

Avocatul Mării V. a menționat că urmează a fi casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunile lui Zlobin A. să fie recalificate din art. 145 alin.(2) lit.a),j),p) Cod penal în cele ale art. 157 Cod penal, iar în partea acțiunii civile să fie micșorat quantumul prejudiciului moral.

Astfel, instanța neîntemeiat a conchis că inculpatul a organizat comiterea infracțiunii de omor intenționat, deoarece din probele administrate nu se confirmă intenția inculpatului de a săvârși cu premeditate, cu o deosebită cruzime și la comandă, omorul unei persoane.

Este necesar ca calificarea infracțiunii să fie concretă și răspunderea penală să survină doar pentru fapte reale, semnele căreia să se cuprindă în componență de infracțiune. Pentru a califica fapta ca omor intenționat de fapta cauzării leziunilor corporale care au dus la decesul persoanei, urmează a fi stabilite un șir de circumstanțe, cum ar fi intenția făptuitorului, relațiile dintre el și victimă, forma atentării și exprimării acțiunilor, durata lor, etc. Important este de a delimita vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății de tentativa de omor, sau omor, deoarece omoriul este posibil numai cu intenție directă.

În speță, urmările prejudiciabile survenite sunt cauzarea leziunilor grave a integrității corporale sau a sănătății, care au dus la decesul victimei, în urma acțiunilor directe ale lui Iacovlev N. În absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a urmat vătămări grave a integrității corporale, cele

comise trebuie calificate potrivit art. 151 alin.(4) Cod penal.

Din probele prezentate nu s-a confirmat intenția lui Zlobin A. de a comite omorul sau vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății victimei, astfel fiind prezente semnele calificative a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal. Prin urmare, acțiunile inculpaților prezintă o neglijență și încredere în sine prin utilizarea substanței chimice procurate inițial pentru scopuri casnice, fapt confirmat de inculpați și martori.

La fel a indicat că se constată prezența excesului de autor, din momentul în care soluția de acid cu care a fost stropită victima, nu a ajuns conform dorinței inculpatului pe fragmente de haine, dar în regiunea organelor capului, care fiind lezat a condiționat ulterior decesul victimei. În asemenea circumstanțe, lui Zlobin A. nu i se poate incrimina rezultatul acțiunilor lui Iacovlev.

Cât privește încasarea prejudiciului moral în mărime de 400 000 lei, a indicat că cuantumul sumei este prea mare, care nu va fi posibil de executat de către inculpat.

Avocatul Mancevschi O. în numele lui Zlobin A. în cererea de apel suplimentară a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului în baza art. 42 alin.(3),(4),(5), 145 alin.(2) lit.a),j),p) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, totodată să fie condamnat în baza art. 157 Cod penal la o pedeapsă non privativă de libertate. Acțiunea civilă în latura prejudiciului moral să fie respinsă, urmând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A menționat că instanța de fond a dat o încadrare juridică greșită faptei comise, deoarece nu a delimitat omorul intenționat de componentele infracțiunilor conexe, lipsirea de viață din imprudență – art. 149 CP, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei - art. 151 alin.(4) CP și vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență – art. 157 CP.

Astfel, acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică că inculpatul Zlobin A. a avut intenția de a omorî victima.

La baza sentinței de condamnare au fost puse rapoartele de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015 și de expertiză nr.190 D/2416 din 16.12.2016, însă în realitate la materialele cauzei așa probe lipsesc.

Prin urmare, există raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 04 decembrie 2014 – 11 martie 2015, întocmit de specialistul medico-legal Mihalaș E., care a petrecut în secția tenatologică mun. Chișinău examinarea exterioară și interioară a cadavrului lui Brînza T.. Deasemenea, la f.d. 87-88, vol.I, există

raportul de expertiză medico-legală nr.190 D/2416 din 16 decembrie – 12 martie 2016, întocmit de expertul medico-legal Mihalaș E..

Astfel, potrivit art. 89 alin.(1) CPP, expertul medico-legal Mihalaș E. nu a putut lua parte la proces în calitate de expert, deoarece a participat în calitate de specialist în acest proces și a petrecut în această calitate examinarea interioară a cadavrului.

Art. 145 alin.(1) CPP, prevede că organul de urmărire penală ..., în cazul în care dispune efectuarea expertizei citează părțile și expertul desemnat pentru a li se aduce la cunoștință obiectul expertizei. Totodată, li se explică părților dreptul lor de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei.

Inculpatul Zlobin A. din 03.12.2014 se află în stare de arest, însă a fost notificat despre numirea expertizei medico-legale prin ordonanța din 16.12.2014 doar la 22.01.2015, astfel, fiind încălcat dreptul inculpatului la apărare.

La fel, instanța s-a bazat soluția și pe declarațiile succesoriului părții vătămate Brînza O., a martorilor Macarenco T., Brînza E., Brînza V., Brînza Ș., Cirimpei O., Șlapac A., Iurco D., însă nimeni din ei nu au declarat că cunoșteau despre faptul că Zlobin A. dorea să o lipsească de viață sau să-i cauzeze victimei vătămări grave.

- inculpatul Iacovlev N. și avocatul Caminscaia A. în numele acestuia, inculpatul a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri echitabile, deoarece la examinarea cauzei au fost comise multe erori, iar în consecință a fost condamnat foarte aspru. Consideră că sunt neconcordanțe clare în aplicarea art.145 alin.(2) Cod penal.

Avocatul Caminscaia A. în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căruia acțiunile lui Iacovlev N. să fie recalificate în baza art. 149 Cod penal.

Victima a fost lipsită de viață din imprudență, iar inculpatul prevedea că acțiunile lui poate avea ca urmare moartea părții vătămate, considerând că o va evita. Prin urmare, acțiunile lui Iacovlev N. urmează a fi recalificate în baza art. 149 Cod penal, iar la stabilirea pedepsei, instanța urmează să țină cont că inculpatul regretă de cele săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul Zlobin A., avocatul Mării Vl., cel suplimentar al avocatului Mancevschi O. în numele lui Zlobin A., al inculpatului Iacovlev N. și avocatul acestuia Caminscaia A., admise apelurile procurorului, succesoriului părții vătămate Brînza O. și avocatului acestuia Crăciun V., casată sentința în partea achitării lui Zlobin A. și Iacovlev N.

în baza art. 42 alin.(3),(4),(5), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care.

A fost încetat procesul penal în privința lui Zlobin Andrei în baza art. 42 alin.(3),(4),(5), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal și Iacovlev Nicolae în baza art. 42 alin.(2), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție și încetat procesul contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai în beneficiul lui Brînza Oleg prejudiciul material cauzat prin incendierea automobilului de model Honda Acord în mărime de 41 519 lei. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Instanța de apel a constatat că fapta incriminată inculpaților prin rechizitoriu în baza art. 197 alin.(2) lit.a) Cod penal nu reprezintă infracțiune, dar constituie o contravenție prevăzută de art. 104 Cod contravențional, deoarece unul din elementele constitutive ale infracțiunii incriminate (art.197 CP) constituie existența prejudiciului în proporții mari, iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 574 din 27.04.2016, valoarea medie a automobilului de model „Honda Acord” cu n/î MXG-319, numărul caroseriei SHHCC75600U124126, la data de 21.10.2014, putea constitui 41 519 lei, astfel prejudiciul dat nu constituie proporții mari.

Astfel, instanța de apel a constatat că Zlobin Andrei, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, a elaborat un plan și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia. Zlobin Andrei, l-a recrutat pe Iacovlev Nicolai, pe care l-a motivat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea deteriorării bunurilor altei persoane. Prin urmare, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, Iacovlev Nicolai, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din mun. Chișinău, str. Xxx, de model „Xxx” cu n/î Xxx, ce aparține lui Brînza Oleg, cauzându-i părții vătămăte daune în mărime de 41 519 lei.

Iacovlev Nicolai urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, din interes material, acționînd, în baza unui plan elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin Andrei și cointeresat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din mun. Xxx, str. Xxx, de model „Xxx” cu n/î Xxx, ce aparține cet. Brînza Oleg, cauzând părții vătămăte daune în mărime de 41 519 lei.

Prin urmare, inculpații au comis contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional - *distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă*

fapta nu reprezintă o infracțiune.

La fel, instanța de apel în urma cercetării probelor a concluzionat că prima instanță judecând cauza corect a ajuns la concluzia că *Zlobin A.* a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.(3),(4),(5), 145 alin.(2) lit.a),j),p) Cod penal – ca organizarea, instigarea și contribuirea prin acordare de mijloace la săvârșirea infracțiunii de omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, cu deosebită cruzime și la comandă, precum și *Iacovlev N.* a săvârșit infracțiunea în baza art. 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.a),b),j),p) Cod penal ca - omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, din interes material, cu deosebită cruzime și la comandă.

Astfel, omorul este lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei alte persoane.

Obiectul juridic special al infracțiunii de omor îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul material îl formează corpul persoanei.

Omorul intenționat este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul survenirii morții victimei. Între acțiunea și decesul victimei trebuie să existe o legătură de cauzalitate, adică decesul victimei trebuie să survină ca urmare a acțiunilor făptuitorului și nu în urma altor circumstanțe.

Latura subiectivă se manifestă sub forma de intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă.

Intenția de a săvârși omorul se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea (ținând seama de felul mijloacelor, dimensiunile, soliditatea, greutatea acestora); locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; perseverența făptuitorului în exercitarea violențelor; natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei (normale, prietenești, de dușmănie); atitudinea făptuitorului după săvârșirea faptei (a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o); locul și timpul săvârșirii infracțiunii; particularitățile victimei (vârsta, condiția fizică etc.); nivelul de instruire, experiența de viață, cunoștințele profesionale, aptitudinile făptuitorului; alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente. Împrejurările în cauză nu au relevanță în sine privite în mod individual sau invariabil, ci numai de la caz la caz și apreciate în ansamblu.

Latura subiectivă a infracțiunii de omor intenționat mai este caracterizată de motiv și scop, astfel omorul poate fi săvârșit din următoarele motive: răzbunare,

gelozie, ură, invidie, vanitate, lașitate, compătimire, motive huliganice etc.

În acțiunile inculpaților sunt prezente elementele infracțiunii incriminate, atât a laturii obiective, cât și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal.

Totodată, instanța a respins argumentele invocate în cererile de apel precum că acțiunile lui Iacovlev N. urmează a fi recalificate în baza art. 149 Cod penal - lipsirea de viață din imprudență, iar cele ale lui Zlobin A. în baza art. 157 Cod penal - vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, menționând că omorul dă expresie unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloacele apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lipirii de viață din imprudență nu avem un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei. Spre deosebire de infracțiunea de omor intenționat, lipsirea de viață din imprudență se comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este obligat potrivit legii, altor reglementări sau împrejurărilor, pentru a nu cauza moartea unei persoane.

În speță a fost demonstrată intenția directă a inculpaților în săvârșirea omorului victimei Brînza T. și nicidecum nu poate fi vorba de imprudență.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar procurorul, avocatul Canțer S. în numele inculpatului Iacovlev N., inculpații Iacovlev N. și Zlobin N., care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Autorul recursului a menționat că concluzia instanței de apel de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 994 lei, de la fiecare, contravine normelor procesual penale.

Consideră că, ținând cont de prevederile art. 227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpaților.

Astfel, Zlobin A. și Iacovlev N. urmează să achite toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

- avocatul Canțer S. în numele inculpatului Iacovlev N., care invocând temeiul de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6),8),10),12) Cod de procedură

penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a indicat că hotărârile judecătorești sunt ilegale, deoarece instanța cercetând toate probele în cumul a stabilit incorect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Consideră că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmată vina lui Iacovlev N., din care motiv instanța urma să pronunțe o hotărâre de achitare sau de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Astfel, nu s-a demonstrat intenția lui Iacovlev N. de a comite omorul sau vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății victimei, prin urmare, în speță fiind prezentă infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal. Acțiunile inculpaților nu numai că, presupun, dar și prezintă o neglijență și încredere în sine pentru utilizarea substanței chimice procurate inițial pentru scopuri casnice, confirmat de ei și prin declarațiile martorilor, substanță ulterior adoptată la provocarea vătămarilor victimei, care s-au soldat într-un final cu decesul.

La fel, a indicat că la examinarea apelului s-a comis erori grave care au încălcat dreptul inculpaților, deoarece cererile de audiere suplimentară a martorilor au fost respinse, astfel acestea au fost respinse neîntemeiat, deoarece avocații care au participat în instanța de apel nu au participat în prima instanță și nu au avut posibilitatea reală de a adresa întrebări martorilor. Mai mult că din partea martorilor au parvenit cereri de audiere suplimentară, aceștia dorind să declare unele circumstanțe care au importanță pentru examinarea obiectivă a cauzei.

Totodată, instanța de apel greșit a încetat procesul penal în baza art. 197 alin.(2) Cod penal, motivând că fapta constituie o contravenție, deoarece pe acest episod inculpații urmau a fi achitați, fiindcă suma deteriorării nu constituie proporții mari sau deosebit de mari.

De asemenea a indicat că instanța neîntemeiat le-a stabilit inculpaților cea mai aspră pedeapsă – detențiunea pe viață, care după părerea recurentului nu va atinge scopul pedepsei penale.

Referitor la acțiunea civilă în partea prejudiciului moral a menționat că încasând suma de 400 000 lei, instanța de fond nu a motivat stabilirea acestui quantum, care din start nu va putea fi executat din partea inculpatului.

- inculpatul Zlobin A., invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6),12) CPP, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, sau pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art. 145 alin.(2) lit.a),j),p) Cod penal în cele ale art. 157

Cod penal.

A menționat că omorul se consideră aplicarea vătămarilor corporale grave care sunt incompatibile cu viața, totodată expertul în raportul de constatare medico-legală nr.2416 din 11.03.2015 nu a indicat dacă vătămarile corporale grave depistate sunt periculoase pentru viață sau nu. Aceiași părere a fost susținută și de medicii secției de gardă a Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, care au consultat-o pe Brînza T. în momentul parvenirii în spital, care au constatat că victima se află în stare gravă, dar nu de moarte, fapt relatat în trimitere- extras.

Astfel, acțiunile care le-a comis se încadrează în prevederile art. 157 Cod penal.

Potrivit practicii medicale în cazul arsurii cu acid sulfuric obligatoriu urmează a fi efectuate următoarele: - prelucrarea rănii, ventilarea plămânilor și lavajul stomacului, iar anume ultimul punct medicii din SCTO nu l-au îndeplinit, ceea ce a putut să ducă la decesul victimei. În cadrul urmăririi penale a încercat să pună întrebarea expertului în acest sens, dar acuzarea nu i-a oferit posibilitatea.

Nici în cadrul instanței de fond, cât și de apel, partea acuzării nu a prezentat probe, că leziunile corporale depistate la victimă au fost incompatibile cu viața.

În cadrul urmăririi penale, procurorul l-a informat despre toate acțiunile de urmărire efectuate pe caz, deja când el, sau avocatul său nu puteau influența asupra acțiunilor întreprinse și anume privind adresarea întrebărilor experților. Astfel, acuzatorul a încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor.

Instanța de apel i-a refuzat repetat în audierea martorilor, care au confirmat că au fost influențați din partea procurorului în cadrul acțiunilor de urmărire penală, astfel în acest mod s-a încălcat art.6 alin.3 din Convenție.

Potrivit art. 89 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana nu poate lua parte la proces în calitate de expert, dacă a participat în calitate de specialist. Însă, instanța de apel a ajuns la o concluzie contrară, precum că dacă concluzia specialistului și efectuarea expertizei au avut loc în timp și zile diferite, atunci aceasta este posibil. Cele reținute de instanța de apel sunt contrare art. 89 alin.(1) CPP.

La fel a indicat că s-au consultat cu specialiști individuali în sfera arsurilor chimice, care au declarat că medicii din spital la consultarea victimei nu corect au apreciat starea pacientei, iar ulterior, deja era târziu. Tot specialiștii au relatat că supravețuirea cu așa arsură în cazul acordării în timp a ajutorului medical calitativ constituie 99%.

Astfel, avocatul său în cadrul instanței de fond a depus cerere de a fi efectuată repetat expertiza chimică, care urma să constate cauzele decesului victimei, însă instanța de apel a respins cererea, fără a o motiva.

Prin urmare, potrivit art. 414 CPP, instanța de apel, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, însă din decizia contestată din 25.04.2017, se reține că instanța nu a efectuat acest fapt, dar le-a ignorat în totalitate.

Totodată, a menționat că instanțele judecătorești nu au examinat fondul cauzei pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, astfel a fost condamnat la detențiune pe viață în baza datelor care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală.

Faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece instanțele judecătorești nu au delimitat omorul intenționat de componentele infracțiunilor conexe - art. 149, 151 alin.(4) și 157 Cod penal.

Nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care să confirme că Zlobin A a avut careva intenție de a omorî victima.

Instanța de judecată, potrivit art. 101 alin.(4) CPP, este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe a căror cercetare au avut acces toate părțile în măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Nici unul din martorii audiați în cadrul cauzei penale nu au declarat că cunoșteau despre faptul că el dorea să o lipsească de viață sau să-i cauzeze victimei vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății.

De asemenea, a conchis că instanța de apel a încălcat termenul pronunțării deciziei motivate, iar dispozitivul pronunțat contravine cu dispozitivul deciziei motivate, deoarece la 25.04.2017 instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei indicând în textul acestuia că data pronunțării deciziei motivate este stabilită pentru 23.05.2017, ora 14.00. Însă, în dispozitivul motivat este indicat că data pronunțării este 30.05.2017, fără ca participanții la proces să fie informați despre adoptarea căruiva act procedural privind amânarea pronunțării deciziei motivate de la data de 23.05.2017 la data de 30.05.2017.

Instanța de apel ilegal la condamnat în baza art. 42 alin.(3),(4),(5), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal și a interpretat presupunerile în defavoarea inculpatului.

Succesorul părții vătămate Brînza O. presupune că inculpatul Zlobin A. a inițiat incendiul, iar specialistul a invocat că incendierea posibil a fost intenționată și instanța de apel a interpretat aceste presupuneri în defavoarea lui.

Mai mult, succesorul Brînza O. a declarat în cadrul instanței de fond că

suma care a cheltuit-o pentru reparația automobilului este de aproximativ 10 000 lei, însă instanța de apel a încasat în beneficiul acestuia prejudiciul material în mărime de 41519 lei, în baza valorificării unui careva automobil de model Honda Acord cu n/î MXG 319.

Nu s-a luat în considerare faptul că în momentul incendierii automobilului lui Brînza O., inculpatul Zlobin A. se afla peste hotarele țării.

Totodată, consideră ilegală încheierea instanței de apel privind respingerea demersului părții apărării privind numirea unei expertize medico-legale chimice.

La data de 14.11.2017, 15.05.2018, inculpatul Zlobin A. a declarat recursuri suplimentare, în care a menționat că martorul Caminschi M. a relatat instanței de fond că inculpatul Zlobin A. căuta acid concentrat, dar la verificarea acestor declarații s-a confirmat contrariul. Acest martor în cadrul urmăririi penale de câteva ori și-a schimbat depozițiile, iar în instanța de fond a explicat că cu inculpatul personal nu a discutat, auzind doar o parte din discuția acestuia cu Burcuta A., iar la concluzia sa a ajuns după ce a văzut reportajul la un canal TV.

Ulterior, martorul Caminschi M., a depus cerere în care a indicat că el a fost influențat din partea procurorului, din care motiv, el a depus asemenea declarații contradictorii.

Art. 90 alin.(1),(2) CPP, prevede că nu pot merita încrederea persoanele citate în calitate de martori, precum și nu urmează să fie audiați în instanța de judecată, deoarece Caminschi M. nu cunoaște toată discuția avută cu Burcuta A., ceea ce pune la îndoială declarațiile martorului depuse în cadrul instanței de fond.

Instanța de apel, reținând declarațiile depuse de martorul Caminschi M. a încălcat principiul obiectivității, dar și cerințelor legislației naționale, astfel depozițiile martorului dat nu pot fi puse la baza soluției de condamnare.

Din materialele cauzei rezultă că, procuratura a efectuat examinarea telefonului său mobil, în rezultatul căruia au depistat conversații șterse în programele "Skype", "Viber", "Whats App" ș.a., fără a avea acces legal la aceste conversații, astfel, ei nelegal au intrat în pagina și acauntul său de pe web.

La materialele cauzei lipsesc careva documente de la acuzatorul de stat sau judecătorul de instrucție, privind verificarea conversațiilor care au fost șterse și la accesul paginei în rețelele de socializare, inclusiv și de la poșta electronică.

Aceste circumstanțe confirmă că acuzatorul de stat Burlacu A. a acționat nelegal, acumulând dovezi în cauza penală cu încălcările procedurale prevăzute în CPP, din care motiv urmează a fi casată decizia instanței de apel.

Totodată, la data de 12.07.2018, inculpatul Zlobin A. a declarat supliment la recursul ordinar înregistrat din 28.06.2017, în care a menționat că solicită

casarea încheierii instanței de apel din 25.04.2017 privind respingerea demersului părții apărării privind numirea unei expertize judiciare medico-legale chimice, deoarece raporturile de constatare medico-legale și de expertiză medico-legale, întocmit de expertul Mihalaș E. necătând la faptul că sunt lovite de nulitate, pe motivele indicate în recursul din 28.06.2017, urmează a fi remediată prin dispunerea unei noi expertize medico-legale, reieșind din următoarele:

Potrivit fișei medicale a bolnavului de staționar nr. 4706/471 în privința lui Brînză T. a observat neconcordanțe în aprecierea informațiilor care se conțin în aceasta și în raporturile de constatare medico-legale și de expertiză medico-legală. Astfel, în concluziile actului de constatare a morții biologice din fișa medicală este indicat că decesul a survenit în urma *insuficienței respiratorii acute, edem pulmonar, detresă respiratorie și pneumonie toxică*, iar în rapoartele de expertiză nominalizate, cauza decesului *fiind insuficiență hepato renală acută*.

Același expert a indicat în contradicție cu fișa medicală, precum că căile respiratorii au aspectul omogen, permeabile, mucoasa umedă și plămâni de palpare de consistență moale elastică fără semne de indurație ... cavitățile pleurale fără lichid cu adeverințe unice bilaterale. Din cele indicate, rezultă că Brînză T. nu a suferit careva arsuri chimice în căile respiratorii. La fel, mai este menționat că în cavitățile cordului și lumenul vaselor mari se conține sânge fluid roșu închis și cheaguri roșii ... arterele coronariene sunt îngroșate, cu plăci arterosclerotice, fapt ce indică la o boală serioasă a vaselor, însă acest fapt nu este confirmat prin fișa medicală, dar potrivit literaturii de specialitate afecțiunea pereților vaselor sangvine conduce la reducerea diametrului vaselor de sânge, provocând complicații precum infarctul miocardic și accidental cerebral.

Reieșind din cele indicate, consideră cât de corect au procedat medicii Spitalului de Traumatologie și Ortopedie la efectuarea operației de necrofasceotomie decompresivă la nivelul hemifacial pe stânga, fără aplicarea anesteziei, fără examen preanestezic, deoarece în fișa medicală lipsesc date care ar indica la examen preanestezic și acordul informat la autorizare la anestezie, cu toate că pacienta era conștientă până la ora 21⁰⁰, fiind internată la orele 15¹⁰. Concomitent, după operație pacienta acuză dureri în plăgi.

De asemenea în fișa medicală a bolnavei Brînză Taisia în fișa anesteziei este indicat numele altui bolnav – Brînză Vera, cu multe rubrici neîndeplinite. Lipsesc chiar și o componentă obligatorie la fișa medicală – formularul nr. 006/e fișa statistică a persoanei externate și decedate din staționar.

Referitor la corectitudinea perfectării fișilor medicale a indicat că spre exemplu analiza sângelui a fost executată la ora 18⁰⁰, ceea ce contravine cerințelor,

deoarece pacientul la internare de urgență trebuie să fie examinat de medicul de gardă imediat după solicitare lui în secția de internare, astfel pacienta a fost examinată peste un interval de timp de 3 ore, fapt care a putut duce la apariția de complicații.

Totodată, a fost încălcat ordinul nr.303 din 06.05.2010 a Ministerului Sănătății, secțiunea 2, Anexa 2, lista intervențiilor medicale care necesită perfectarea acordului informat al pacientului, deoarece în fișa medicală a lui Brînza T. lipsește completarea acestor rubrici, care permite de a concluziona că între medicii spitalului și pacientă, nu au fost explicate detaliile riscurilor intervențiilor chirurgicale, procedura de tratament.

La capitolul diagnostic secundar din fișa medicală este indicată mențiunea arsura căilor respiratorii gr.I-II, cu indice clasificator T 27 pct.3, însă potrivit clasificării convenționale, aceasta indică arsuri termice, pe când concluziile de arsuri chimice se clasifică potrivit altui clasificator.

Specialistul otorinolaringolog Chirtoaca B. nu a examinat de facto pe viu pacienta, deoarece în fișa medicală este indicat că la ora 19³⁰ consultația a avut loc prin telefon pe linia aviasan. Astfel, potrivit literaturii de specialitate în acest caz urma să se efectueze bronhoscopie cea mai eficientă și mai puțin traumatică procedură, care poate arăta corect starea căilor respiratorii pentru o eventuală intervenție.

La fel, potrivit rapoartelor de expertiză, în pct.3 este menționat că în proba dedializat de tegument sau depistat sulfați, care ar putea indica prezența acidului sulfuric, nefiind indicată concentrația acestui element chimic și posibilul impact asupra stării sănătății, fapt ce a dus greșit la formularea învinuirii lui Zlobin A. că acesta a utilizat, iar victima a decedat în urma utilizării acestui component, deoarece în produsele cosmetice întrebuințate de femei, se regăsesc componentul sulfat.

Astfel, victima fiind parte feminină în acea zi a utilizat careva substanțe cosmetice, fapt ce a putut duce la depistarea pe tegument a urmelor se sulfați.

Din cauza că nu a fost completat tabloul clinic conform cerințelor legale, în speță fiind prezentă o expertiză medico-legală necalitativă și viciată, iar expertul Mihalaș E. nu a atras atenția la aceste neclarități, care în mod esențial schimbă concluziile privind cauza decesului victimei.

- inculpatul Iacovlev N., care invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6), 12) CPP, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei și rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, sau de a fi pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunile lui Iacovlev N. să fie reîncadrate din prevederile art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit.a),b),j),p) Cod penal în cele ale art.

157 Cod penal.

În motivarea recursului a indicat argumente similare cu cele nominalizate în recursul ordinar declarat de inculpatul Zlobin A.

La data de 12.09.2017, inculpatul Iacovlev N. a depus cerere prin care solicită retragerea recursului ordinar declarat de avocatul Canțer S. în numele său, deoarece recursul depus nu îi reprezintă interesele, iar în temeiul art. 70 CPP, solicită să-i fie acordat avocat din oficiu.

La 15.05.2018, inculpatul Iacovlev N. a depus recurs suplimentar, indicând că instanța de apel i-a încălcat principiul armelor în proces garantat de art. 6 CEDO, deoarece acuzatorului de stat i s-a permis în calitate de probă să fie audiat suplimentar martorul Brînza E., necătând că aceasta a depus depoziții în prima instanță, dar lui și avocatului său, fără careva motive i s-a refuzat în audierea martorilor, care cunoșteau informații importante referitor la caz.

A menționat că cet. Dulgher S. care în speță figurează ca martor, în realitate este participant și a avut atribuție la confecționarea acidului. În discuție cu Dulgher S. el i-a comunicat că se poate de câștigat niște bani și urmează de a fi speriată o domnișoară, care, sperându-se va veni după ajutor la Zlobin A., după care se vor împăca. Dulgher S. fiind fost colaborator de poliție, iar Iacovlev N. s-a consultat cu el, pentru a evita criminalitatea. Acesta i-a comunicat că are o soluție, care a dorit să o încerce anterior în privința soției sale, astfel având cunoștințe în domeniul chimiei, face soluție de acid, în rezultatul căruia a avut de suferit victima Brînza T. După planul lui Dulgher S. acidul trebuia să fie suficient pentru a speria persoana, dar insuficient pentru a cauza careva leziuni.

Dulgher S. a transmis lista tuturor componentelor necesare, care urmau a fi procurate, după care s-a fabricat soluția și transmisă lui.

Prin urmare, când Iacovlev N. a aflat că Brînza T. a decedat, pentru el a fost un șoc.

La momentul de față procuratura sect. Rîșcani a pornit urmărirea penală în privința lui Dulgher S., ca încă un participant pe cauză și urmează să se stabilească rolul său în această infracțiune.

Ulterior, în recurs a indicat argumente similare cu cele menționate în cererea de recurs suplimentară a inculpatului Zlobin A.

7. Asupra recursului inculpatului Zlobin A. și avocatului Canțer S. în numele lui Iacovlev N. a depus referință succesorul părții vătămate Brînza O., care a solicitat respingerea recursurilor, cu menținerea hotărârilor judecătorești.

7.1. Referință a fost depusă și de inculpații Zlobin A. și Iacovlev N., care au solicitat, respingerea recursului ordinar declarat de procuror, și admiterea recursurilor suplimentare declarate de inculpați.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încasării cheltuielilor de judecată, însă Colegiul penal constată că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a motivat cerințele acuzatorului de stat sub aceste aspecte, precum și în partea dispozitivă fiind expusă soluția (f.d. 37-97, vol. VI).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu

inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertizele medico-legale efectuate la caz, au avut loc până la modificările parvenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă a câte 994 lei de la fiecare inculpat, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.281a-2015 și 280a-2015 din 07.04.2015 în privința lui Zlobin A. și Iacovlev N. în prezenta cauză (f.d.178-180, 188-190, vol.I), sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra acestora, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Prin urmare, solicitările autorului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în
numele inculpatului Iacovlev Nicolai.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, prin cererile din 06 august 2017 și respectiv, 19 iunie 2018, înregistrate

în Secția scrisori și audiență a Curții Supreme de Justiție sub nr.366/1 la 12.09.2017 și nr.2179 din 21.06.2018, inculpatul Iacovlev N. a invocat retragerea recursului ordinar declarat de avocatul Canțer S. în numele său (f.d.238, vol.VI, f.d.34, vol.VII).

În conformitate cu prevederile art. 407 alin.(1) și (3), art.423 Cod de procedură penală, rezultă că persoanele menționate la art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat recurs sunt în drept să-l retragă până la începutul examinării lui.

Retragerea recursului atrage după sine încetarea procedurii de recurs.

Astfel, procedura de examinare a admisibilității în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Iacovlev N., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai, urmează a fi încetată.

Raportând situația dată la prevederile legale ce reglementează cazul în care se poate retrage recursul, instanța consideră că urmează a fi admise cererile inculpatului Iacovlev N. de retragere a recursului declarat de avocat în numele lui Iacovlev N. și încetată procedura de recurs în cauza respectivă.

Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpații Zlobin A. și Iacovlev N.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursurilor, inculpații Zlobin A. și Iacovlev N. invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând textul recursului, Colegiul constată, că deși recurenții invocă temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în esență, aceștia își manifestă dezacordul față de modalitatea de apreciere a probelor efectuată de către instanța de apel, menționând că aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate la examinarea apelurilor lor și a apărătorilor, astfel nu și-a motivat corespunzător soluția în acest sens, inclusiv și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând decizia contestată în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul constată că instanța de apel, casând sentința primei instanțe în partea achitării inculpaților în baza art. 42 alin.(3),(4), (5), 197 alin.(2) lit.a) Cod penal și pronunțând o nouă hotărâre, și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care a dus, la caz, respingerea apelurilor declarate de avocații Mării V., Mancevschi O. în numele lui Zlobin A., a avocatului Caminscaia A. în numele lui Iacovlev N. și inculpați, precum și admiterea apelurilor declarate de procuror, avocatul Crăciun V. și succesorul părții vătămate Brînza O.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că Zlobin A. și Iacovlev N. nu au săvârșit infracțiunea de omor, Colegiul o consideră neîntemeiată.

Astfel, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căreia, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelurile declarate în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul verbal al ședinței de judecată, astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că acțiunile inculpaților Zlobin A. și Iacovlev N. întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(3), (4), (5), 145 alin.(2) lit.a), j) și respectiv 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.a),b),j),p) Cod penal și a contravenției în baza art.104 Cod contravențional.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras din cumulul de probe analizate și apreciate, declarațiile succesorului părții vătămate Brînza O., a martorilor Macarenco T., Brînza E., Brînza V., Brînza Șt., Burcuța A., Caminschi M., Dulgher S., Cirimpei O., Șlapac A., Iurco D., și actele cauzei - denunțul cet. Brînza E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.12.2014, înștiințarea

„903” privind stropirea lui Brînza T. cu substanță necunoscută în scara casei, - trimiterea-extras privind internarea lui Brînza T. în Spitalul clinic de traumatologie și ortopedie cu arsuri chimice a feței, capului, gâtului, mâinii, - contract de locațiune a automobilului din 27.11.2014, - contract de locațiune a automobilului „Xxx” cu n/î Xxx din 30.11.2014 încheiat cu Zlobin A., - proces-verbal de cercetare la fața locului din 03.12.2014 în urma căreia a fost examinat automobilul sus indicat, în cadrul căreia au fost ridicate un covoraș din polimer de culoare neagră, trei file de hârtie, un rucsac de culoare albastră cu lucruri în el, douăp scurte, o căciulă, un pulover, mijloace bănești, chitanțe, telefonul mobil de model „Samsung” GT-S61024 și planșa fotografică; - ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală din 30.12.2014; - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 03.12.2014 și 04.12.2014, unde a fost cercetat garajul nr.222 din str. Florăriei 6, mun. Chișinău, în cadrul căruia a fost ridicat un ziar cu inscripția „votăm”, un băț, o sticlă de polietilenă cu o soluție incoloră ce are o inscripție „кислота”, precum și cercată porțiunea de drum din partea dreaptă, direcția de deplasare spre s. Botnărești și planșa fotografică conform căruia au fost depistate o pereche de mănuși din piele de culoare neagră, un borcan cu inscripția „miere”, un flacon din polimer cu inscripția „alcool etilic”; - raport de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015; - raportul de expertiză medico-legală nr. 190 D/2416 din 16.12.2014, conform căruia, decesul lui Brînza T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută - ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stîng, gr. IIIB-IV, S=5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico- narcologică sîngele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfați, care ar putea indica prezența acidului sulfuric; - rapoartele de expertiză chimică nr.10685, 10686 din 19.12.2014, nr.10687 din 22.12.2014 și 10688 din 23.12.2014; - proces-verbal de percheziție din 03.12.2014; - ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 03.02.2015 și 21.04.2015; - informația privind convorbirile telefonice; - proces-verbal de verificare a declarațiilor lui Zlobin A. la locul infracțiunii din 04.12.2014; - proces-verbal de verificare a declarațiilor lui

Iacovlev N. la locul infracțiunii din 03.12.2014; - proces-verbal de confruntare dintre Zlobin A. și Iacovlev N. din 05.05.2015; - extras din raportul de expertiză informațională nr. 3925 din 07.04.2015 - 14.04.2015, probe care sunt descrise în decizia instanței de apel și confirmă vinovăția inculpaților în comiterea omorului victimei Brînza T.

Astfel, se constată că în acțiunile inculpaților sunt prezente semnele calificative al omorului intenționat și anume a laturii obiective și subiective. Latura obiectivă a acesteia este realizată prin acțiuni fizice care au provocat moartea persoanei.

Omorul intenționat este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul survenirii morții victimei. Între acțiunea și decesul victimei trebuie să existe o legătură de cauzalitate, adică decesul victimei trebuie să survină ca urmare a acțiunilor făptuitorului și nu în urma altor circumstanțe.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă sub formă de intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă.

Intenția de a săvârși omorul rezultă din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea (ținând seama de felul mijloacelor, dimensiunile, soliditatea, greutatea acestora); locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; perseverența făptuitorului în exercitarea violențelor; natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei (normale, prietenești, de dușmănie); atitudinea făptuitorului după săvârșirea faptei (a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o); locul și timpul săvârșirii infracțiunii; particularitățile victimei (vârsta, condiția fizică etc.); nivelul de instruire, experiența de viață, cunoștințele profesionale, aptitudinile făptuitorului; alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente. Împrejurările în cauză nu au relevanță în sine privite în mod individual sau invariabil, ci numai de la caz la caz și apreciate în ansamblu.

Totodată, latura subiectivă a infracțiunii date este caracterizată de motiv și scop, care poate fi săvârșită din motive de răzbunare, gelozie, ură, invidie etc.

Prin urmare, în speță, Zlobin Andrei suferind o nouă decepție în dragoste, manifestată prin respingerea sau refuzul unei relații din partea victimei Brînza T. decide să o determine pe ultima prin metode și mijloace violente, care din declarațiile martorilor au avut o influență determinantă în starea psihică a

victimei. În același rând, văzând că, amenințările nu au generat rezultatul dorit, a trecut la acțiuni, unde, Zlobin A. l-a instigat pe Iacovlev N. la acțiuni concrete și cât se poate de dure, cum ar fi incendierea automobilului ce aparține lui Brînza O., fapt care a fost realizat în noaptea de 20 spre 21 octombrie 2014, eveniment ce a provocat lui Brînza T. retrăiri și emoții frustrante, de frică, incertitudine și nesiguranță în ce privește securitatea vieții ei.

Astfel, pentru a trece la a doua etapă a planului său, Zlobin A. împreună cu Iacovlev N. au mers și au procurat acid de la piață la data de 01 noiembrie 2014, fapt confirmat de martorii Burcuta A. și Caminschi M. Totodată, și Dulgher S. a confirmat că, inculpații au cerut cheile de la garaj, cu care a mers împreună și a văzut că, aveau două recipiente cu lichide, vorbeau de explozii, detonări, incendii, iar mai târziu a înțeles că, lichidele erau substanța de acid.

În continuare, Zlobin A. urmărind scopul omorului victimei din motive de gelozie, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia. Unde, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a cointerestat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate. La 02 decembrie 2014, în jurul orelor 14³⁰, ambii inculpați de comun acord și prin înțelegere prealabilă, *acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că, vor provoca victimei chinuri și suferințe deosebite*, repartizându-și din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu un automobil de model "Xxx" cu n/î Xxx, luat în locațiune în acest scop, în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. Xxx, mun. Xxx, unde așteptau venirea victimei. În momentul în care Brînza T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, a intrat din urma victimei în scara blocului locativ nominalizat, și a stropit-o pe ultima peste cap, în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03.12.2014, Brînza T. a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

În speță, fiind prezentă în acțiunile inculpaților și agravanta - *omorul săvârșit cu premeditare*, unde anume făptuitorii au dispus de un timp suficient, în care au întreprins acte de pregătire a omorului, prin achiziționarea acidului sulfuric și azotic, automobilul luat în locațiune în vederea săvârșirii infracțiunii, împărțirea rolurilor între ei. Intenția de a săvârși omorul a apărut din timp, făptuitorii au întreprins din timp măsuri pentru a se pregăti de această infracțiune.

La fel, în privința lui Iacovlev N. este prezent și semnul calificativ al omorului - *interesul material*, care constituie motivul generat de necesitatea făptuitorului de a-și spori activul material sau de a-și micșora pasivul patrimonial.

Din declarațiile lui Iacovlev N. depuse în calitate de bănuït rezultă că el avea o situație materială precară, iar Zlobin A. l-a cointerestat material, totodată el se temea de Zlobin A., motiv din care a acceptat propunerea să săvârșească infracțiunea contra unei remunerații în bani.

Mai mult ca atât, la comiterea omorului victimei, în urma înțelegerii prealabile între făptuitori, ca autor a participat Iacovlev N., iar în calitate de organizator, instigator și complece - Zlobin A., care înțelegându-se inițial ca s-o sperie pe Brînza T., ca ultima să ceară ajutor lui Zlobin A. și să se împace. Astfel, producerea morții victimei de inculpați era dorită, fiind admisă conștient. În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Zlobin A. era obsedat de ideia de a o reîntoarce pe Brînza T., dorință care era unilaterală, iar victima excludea orice relație în continuare cu ultimul.

Totodată, *cruzimea deosebită* demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe, de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei, el îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului, fiind necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului.

În speță în acțiunile inculpaților se conține și semnul calificativ - *cu o deosebită cruzime*, care rezultă din modul și mijloacele cu care a fost comisă crima, de gradul de leziuni, de aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, de acțiunile la care victima a fost supusă torturii.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014 – 12.03.2015, rezultă că decesul lui Brînza T. a parvenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută - ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stîng, gr. IIIB-IV, S=5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau

stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico- narcologică sîngele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfati, care ar putea indica prezența acidului sulfuric.

La fel, caracteristic *omorului săvârșit la comandă* este că întotdeauna la comiterea acestuia participă cel puțin două persoane: - persoana care comandă omorul, îndeplinind după caz, rolul de organizator sau de instigator al infracțiunii prevăzute la art. 145 alin.(2) lit.p) Cod penal, care în speță este Zlobin A. și - persoana care execută comanda de omor, având rolul de autor, acesta fiind Iacovlev N.

Cît privește argumentul inculpaților precum că în acțiunile lor lipsește intenția în comiterea omorului cet. Brînză T., precum și la materialele cauzei nu sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice care să confirme că ei intenționat au comis omorul, astfel acțiunile lor urmează a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal - *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, deoarece ei nu au avut careva intenție de a omorî victima, Colegiul penal îl consideră ca nefondat, deoarece acestea contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar la judecarea cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul lipsirii ilegale, intenționate de viață a victimei.

Infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, este o componentă de infracțiune materială pentru care legea penală stabilește prezența obligatorie a consecințelor și raportului cauzal dintre acțiunea săvârșită și urmările care au survenit, ca elemente a laturii obiective a componentei de infracțiune. Legătura cauzală este o condiție obligatorie pentru a incrimina persoanei răspunderea penală pentru consecințele prejudiciabile survenite. Infracțiunea nominalizată nu poate avea urmări prejudiciabile exprimate în decesul victimei.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență.

Potrivit literaturii juridice, *intenția de a săvârși omorul* se poate deduce din următoarele împrejurări: *folosirea unor mijloace apte de a produce moartea; locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat etc.*

În speță, s-a confirmat intenția directă a inculpaților în comiterea omorului, care premeditat au organizat săvârșirea infracțiunii, folosind acid procurat anterior în scopul săvârșirii acțiunilor criminale, luând în locațiune automobilul cu care s-au deplasat la locul săvârșirii faptei și în mod direct au comis infracțiunea, dându-și seama de urmările prejudiciabile, le-au prevăzut și

au dorit survenirea lor.

Totodată, Colegiul penal reține că solicitările recurenților privind reîncadrarea faptei comise de Zlobin A. și Iacovlev N. din prevederile art. 145 alin.(2) lit.a), b), j), p) Cod penal în cele ale art. 157 Cod penal, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, deoarece aceștia urmăresc scopul ameliorării situației persoanei condamnate și stabilirea unei pedepse mai blânde. Probele menționate și analizate mai sus confirmă cu certitudine că Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai au comis infracțiunea de omor, iar temei pentru casarea hotărârilor judecătorești lipsesc.

Referitor la argumentul invocat de inculpatul Zlobin A. precum că rapoartele de constatare medico-legală nr.2416 din 11.02.2015 și de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 12.03.2015 anexate la materialele cauzei, din care rezultă motivul parvenirii decesului victimei Brînza T., urmau a fi apreciate critic, deoarece procurorul l-a informat despre toate acțiunile efectuate, deja când el sau avocatul acestuia nu aveau posibilitatea să verifice temeinicia și realitatea celor descrise, prin ce s-a încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor în proces, instanța de recurs le consideră ca neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece, după cum rezultă din materialele cauzei, potrivit procesului-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei, bănuitului Zlobin A. la 22.01.2015 (f.d.81, vol.I), i-au fost aduse la cunoștință în conformitate cu prevederile art. 142, 144 CPP, ordonanța din 16.12.2014 privind dispunerea expertizei medico-legale a cadavrului victimei. Totodată, prin procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 19.03.2015, lui Zlobin A., i-a fost adus la cunoștință în conformitate cu prevederile art.151 Cod de procedură penală raportul de expertiză nr. 190D/2416 din 16.12.2014 efectuate în privința cadavrului Brînza T., unde Zlobin A. sau avocatul acestuia Mării Vl. nu au avut careva obiecții, precum și nu a înaintat careva întrebări suplimentare către expert, fiind de acord cu concluziile expertizei.

Mai mult ca atât, încălcările menționate de inculpat urmau a fi puse în discuție la faza de urmărire penală, sau după ce au făcut cunoștință cu materialele cauzei, astfel nefiind respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Totodată, la 14 mai 2015, învinuitului Zlobin Andrei, în prezența apărătorului său, i-au fost prezentate materialele cauzei penale, iar după ce aceștia au luat cunoștință cu ele, avocatul a indicat că solicită scoaterea de sub urmărire penală a acestuia din motivul lipsei în acțiunile lui Zlobin A. a elementelor constitutive ale infracțiunii, însă referitor la dezacordul cu concluzia expertizei medico-legale în privința cadavrului Brînza T., careva cereri sau

demersuri nu au declarat, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actului procedural (f.d. 195, 196, 200, vol.II).

La fel, instanța constată că inculpatul Zlobin A., critică faptul că potrivit art. 89 alin.(1) Cod de procedură penală, expertul medico-legal Mihalaș E. nu a putut lua parte la proces în calitate de expert, dacă a participat în calitate de specialist în acest proces și a petrecut în această calitate examinarea interioară a cadavrului, or în acest sens, instanța de apel corect a reținut că raportul de constatare medico-legală nr. 2416 a fost întocmit de către Mihalaș Ed. - în calitate de expert-judiciar medico-legal, dar nu ca specialist.

Cât privește temeiul pentru recurs semnalat de inculpatul Zlobin A. - *că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul invocă în susținerea acestui argument că, instanța de apel a încălcat termenul pronunțării deciziei motivate, deoarece la 25.04.2017 instanța a pronunțat dispozitivul deciziei indicând că decizia motivată va avea loc pentru 23.05.2017, însă data pronunțării în decizie este indicat - 30.05.2017, fără ca participanții la proces să fie informați despre adoptarea unui careva act procedural privind amânarea pronunțării deciziei motivate.

În acest sens, Colegiul reține că din materialele cauzei rezultă că la ședința de judecată din 25 aprilie 2017, s-au prezentat participanții la proces, cauza fiind examinată, unde a fost pronunțat și dispozitivul deciziei, cu anunțarea părților că pronunțarea integrală a deciziei motivate va avea loc la 23.05.2017, ora 14⁰⁰.

La data fixată, s-au prezentat procurorul, inculpații Zlobin A., Iacovlev N., avocații acestora Mancevschi O., Canțer S. și partea vătămată Brînză O., după care, în conformitate cu prevederile art. 338 alin.(3) CPP, instanța a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de 30 mai 2017, ora 14⁰⁰.

Reieșind din procesul-verbal din 30 mai 2017, la ședința nominalizată s-au prezentat toți participanții la proces, fapt confirmat atât prin procesul-verbal al ședinței de judecată, cât și prin recipisa unde părțile s-au semnat că au primit decizia integrală (f.d.32, 98, vol.VI).

Prin urmare, Colegiul penal constată, că motivele invocate de inculpat în acest sens sunt declarative, deoarece în instanța de apel nu au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO și anume, cauza penală în privința lui Zlobin A. și Iacovlev N. a fost judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, fiind adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

La fel, instanța reține că recurenții critică în recurs concluziile raportului de

expertiză medico-legală nr.190D/2416 din 16.12.2014, potrivit căreia la partea vătămată Brînza T. s-a constatat vătămări corporale grave, însă în cazul în care instanța admitea demersul înaintat referitor la efectuarea expertizei medico-legale chimice, consideră că putea fi altă calificare a faptei incriminate lui Zlobin A. și Iacovlev N.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală.

Art.147 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care constatarea vreunei circumstanțe ce poate avea importanță probatorie în cauza penală este posibilă numai în urma efectuării unor investigații în diferite domenii, se dispune expertiza complexă. În cazul torturii, efectuarea expertizei complexe, cu operarea examinării medico-legale, psihologice și, după caz, a altor forme de examinare, este obligatorie. În baza totalității datelor constatate în cadrul expertizei complexe, experții, în limitele competenței lor, formulează concluzii despre circumstanțele pentru constatarea cărora a fost dispusă expertiza. Expertul nu are dreptul să semneze acea parte a raportului de expertiză complexă ce nu ține de competența sa.

La cele nominalizate, Colegiul conchide că în cadrul ședinței instanței de apel, avocatul inculpatului Zlobin A. a solicitat efectuarea unei expertize medico-legale chimice, însă, instanța ascultând opiniile participanților la proces, prin încheierea din 25.04.2017, a dispus respingerea demersului înaintat, ca nefondat.

Astfel, instanța a menționat că avocatul inculpatului Zlobin A. în demersul înaintat a invocat: *dacă pe corpul cadavrului cet. Brînza T. au fost prezente leziuni corporale, atunci care este localizarea, mecanismul de formare și timpul provocării acestora?; care este gravitatea leziunilor corporale depistate pe corpul lui Brînza T.?; în momentul provocării leziunilor corporale, depistate pe corpul cadavrului au fost lezate careva organe vitale, dacă da, care anume, cu indicarea gravității leziunii provocate a organului respectiv?; cât timp s-a scurs de la provocarea leziunilor corporale până la survenirea decesului?; leziunile corporale depistate pe corpul cadavrului au legătură*

directă cu survenirea morții, dacă da, care leziune a provocat decesul?; care a fost agentul traumatic cu care au fost cauzate leziunile corporale depistate pe corpul victimei?; care a fost concentrarea agentului traumatic cu care ar fost cauzate leziunile corporale?; s-a intensificat în cazul spălării imediate cu apă a substanței chimice toxic corosiv (acid sulfuric) efectul nociv a substanței asupra lui Brînză T., sau nu? Dacă a fost acordat ajutor necesar victimei internată la data de 02.12.2014 la ora 15⁰⁰ în secția terapiei intensive și a fost supusă necrofasciotomiei decompressive la nivelul feței și gâtului pe stânga numai la ora 20²⁵?

În acest sens, instanța a reținut că în cadrul urmăririi penale a fost efectuată cercetarea medico-legală, fiind efectuat raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015, iar ulterior și raportul de expertiză medico-legală nr.190D/2416 din 12.03.2015, din care rezultă că decesul lui Brînză T. a parvenit în rezultatul ***intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric)***, care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final ***insuficiență hepato-renală acută*** - ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: **arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stîng, gr. IIIB-IV, S=5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv**, posibil în termenul și circumstanțele indicate, **are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă**. La examinarea toxico- narcologică sângele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfati, care ar putea indica prezența acidului sulfuric.

Prin urmare, instanța a conchis că, în concluziile expertizei efectuate, au fost reflectate răspunsuri amănunțite la întrebările adresate, astfel lipsesc temeiurile prevăzute la art. 147, 148 Cod de procedură penală, privind necesitatea efectuării unei expertize medico-legale chimice.

Faptul că, inculpații nu sunt de acord cu concluziile experților, aceasta nu poate servi temei de reîncadrare a acțiunilor lui Zlobin A. și Iacovlev N.

Referitor la argumentul inculpaților că instanța de apel nemotivat a respins demersul avocatului Mancevschi O. de a fi audiați suplimentar martorii Iurco D., Macarenco T., Stucalschi D., Leancă A., Ciorap T., pentru a fi înlăturate divergențele între declarațiile martorilor, precum și declarațiile lui Iurco D., Macarenco T. în cadrul urmăririi penale au fost date sub influență, fiind îngădit dreptul inculpaților la un proces echitabil și contradictoriu, instanța de recurs reține următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că la ședința de judecată în instanța de apel din 25.04.2017, avocatul Mancevschi O. a înaintat demersuri de a fi audiați suplimentar martorii nominalizați, însă instanța audiind părțile și ținând cont de opiniile acestora, motivat a respins demersurile înaintate de avocat, deoarece martorii Iurco D. și Macarenco T. au fost audiați atât în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, unde nu au depus careva declarații incriminatorii față de inculpați, iar referitor la Macarenco T. nu se cunoaște în ce circumstanțe a fost scrise cererile privind exercitarea anumiți presiuni față de aceasta. Prin urmare, declarațiile martorilor sunt consecvente, completându-se reciproc, fiind depuse sub jurământ, fiind avertizată de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor false, unde inculpații și avocații acestora au avut posibilitatea de a le acorda întrebări, astfel, aceștia au relatat evenimente cunoscute de ei referitor la caz.

Astfel, Colegiul reține că inculpaților Zlobin A. și Iacovlev N. nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că s-a respins demersurile privind audierea martorilor nominalizați, deoarece declarațiile martorilor enumerați nu sunt decisive în raport cu obiectul probațiunii din cauză. Mai mult că, pentru confirmarea elementului de fapt care constituie obiectul probei, au fost administrate suficiente mijloace de probe pertinente și concludente în cauza penală, care dovedesc cu certitudine vina inculpaților Zlobin A., Iacovlev N. în comiterea omorului intenționat, astfel încât contradictorialitatea invocată de recurenți nu denotă caracterul ilegal al hotărârilor contestate.

Cât privește motivele inculpaților Zlobin A. și Iacovlev N. în recursurile suplimentare, și anume: a lui Zlobin A. referitor la faptul că în fișa medicală a bolnavului de staționar nr.4701/471 în privința lui Brînza T. sunt neconcordanțe; - în fișa anesteziei este indicat numele altui bolnav, mai multe rubrici nu sunt îndeplinite, astfel după părerea autorului a fost încălcat ordinul nr.303 din 06.05.2010 a Ministerului Sănătății privind lista intervențiilor medicale care necesită perfectarea acordului informat al pacientului; - specialistul otorinolaringolog Chirtoaca B. nu a examinat pacienta pe viu, dar a avut loc consultația prin telefon pe linia aviasan; - potrivit rapoartelor de expertiză, este menționat că în proba dedializat de tegument sau depistat sulfați, care ar putea indica prezența acidului sulfuric, nefiind indicată concentrația acestuia, însă recurentul consideră că victima a decedat în urma utilizării componentului sulfat care sunt în produsele cosmetice întrebuințate de femei; și cele ale inculpatului Iacovlev N. care critică declarațiile martorului Dulgher S., precum că acesta a avut rolul de participant la infracțiune, având atribuția la confecționarea

acidului, Colegiul penal le respinge ca inadmisibile, deoarece aceste motive nu au fost invocate în apel, iar potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Afirmația recurenților, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza soluției de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursurilor declarate, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Temei de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii nu este.

Prin urmare, argumentele autorilor, precum că Zlobin A. nu a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(3),(4),(5), 145 alin.(2) lit.a), j), p) Cod penal, iar Iacovlev N. infracțiunea în baza art. 42 alin.(2), 145 alin.(2) lit.a),b),j),p) Cod penal, pentru care au fost condamnați, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați urmează a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, aceștia urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

În privința motivului că instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri ilegale nefiind aplicat principiul prezumției nevinovăției, iar examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea drepturilor lui Zlobin A. și Iacovlev N. la un proces echitabil, instanța îl consideră ca declarativ, deoarece instanța de apel nu a stabilit încălcarea prezumției nevinovăției inculpaților, vinovăția acestora fiind dovedită, într-un proces judiciar, cauza penală fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurenți prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul rejudecării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4), 407 alin.(1),(3), 423 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și inculpații Zlobin Andrei, Iacovlev Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Se încetează procedura de examinare a admisibilității în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Iacovlev Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Zlobin Andrei și Iacovlev Nicolai*, în legătură cu retragerea recursului.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun